

พระแม่กวนอิม

มหากรุณาธารณีสูตร หัมภีร์สี่รศกตามेतเตตเต
บทสรรเสริญพระกรุณา และ ปรัชญาปารมิตาทั้งสี่สูตร

รวบรวมโดย : พัทธกษ โกววิชช์ และ สัทธพร ชาววงษ์

หนังสือสวดมนต์พระแม่กวนอิม

บทสวดมนต์ มหากรุณาธารณสูตร

คัมภีร์สัจจคาถาเมตเตยยะ

บทสรรเสริญพระกรุณาแห่งพระโพธิสัตว์

และ ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

เรียบเรียงโดย : ทีมงานสยามคณศ Siamganesh.com

แจกเป็นวิทยาทาน (ห้ามจำหน่ายเด็ดขาด)

- ขอขอบพระคุณ -

พุทธสถานจีเต็กลิ้ม / พระอาจารย์ใหญ่ กวงเซง

บางส่วนจากพระสูตรหลักภัยเคราะห์

ของสำนักพิมพ์เลียงเชียงจงเจริญ

ตำนานพระแม่กวนอิมจากเว็บไซต์วิกิพีเดีย

และ เว็บไซต์แดนนิพพาน danniparn.com

คาถาสุคนธ์บูชา (เอียงจิ่ง)

ลู เอียง จัง อี • ผับ ไก โมง เอ็น • จู ฟุ ไฮ ฮุย เล็ด เยา บุญ •
ชุย ซี กิจ เอียง ยง • เซง อี ฟัง อี้ง • จู ฟุ เอียน ชวน เซง • นำ
มอ เอียง ยง กาย ผู่ สัก มอ ฮอ สัก (3 จบ)

คำแปล : อันเครื่องสุคนธ์ในกระถางรูปซึ่งเผาให้ร้อนแล้วนี้ ทุกโลกธาตุต่าง
ได้รับกลิ่นหอมอันตลอดอบอวล เพื่อให้เป็นเมฆาขจรขจายไปทุกหนทุกแห่ง
ข้าพเจ้าขอตั้งมั่นในพระรัตนตรัยและขอน้อมบูชาพระพุทธองค์ด้วย
เครื่องสุคนธ์นี้

คาถาพระมหาโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร

โอม มา นี ปะ หมี ฮง

(คาถาหัวใจพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์)

โอม มา นี ปะ หมี ฮง • หมา โฮ อี ยา นั๊ก • เจ็ด ตู เต็ก ปา ตัก
• เจ็ด เต็ก เซ นั๊ก • หมี ตา ลี โก • สัก อือ วา อือ ทา • ปู ลี
สิต ตะโก • นั๊ก ปู ลา นั๊ก • นั๊ก ปู ลี • ติว เตอ บัน นั๊ก • ไน มา
หลู่ กี • ชัว ลา เย ซอ ฮอ

(อ่านความรู้เกี่ยวกับเทพเจ้าเพิ่มเติมที่ เว็บไซต์สยามคณศ Siamganesh.com)

บทสรรเสริญพระคุณแห่ง "พระโพธิสัตว์กวนอิม"

นำโมไต้อื้อ ไตปุย กิวโค่ว กิวหลั่ง กวงไตเล่งก้า
กวงสี่อิม ผู้สั๊ก (กราบ)

นำโมไต้อื้อ ไตปุย กิวโค่ว กิวหลั่ง กวงไตเล่งก้า
กวงสี่อิม ผู้สั๊ก (กราบ)

นำโมไต้อื้อ ไตปุย กิวโค่ว กิวหลั่ง กวงไตเล่งก้า
กวงสี่อิม ผู้สั๊ก (กราบ)

นำโมฮู้ก นำโมหวบ นำโมเจ็ง นำโมกิวโค่ว กิวหลั่ง กวงสี่อิมผู้สั๊ก
ทังจีโต โอม เกียล้อฮวดโต เกียล้อฮวดโต เกียออฮวดโต ล้อเกียฮวด
โต ล้อเกียฮวดโต ซ่าฝ่อออ เทียงล้อซั้ง ตีล้อซั้ง นังลีหลั่ง หลั่งลีซั้ง
เจ็กเนียน ใจเอียงห่วยอยู่ตึง น้ามอมอออ ป่อเยี้ย ป่อหล่อบัก

(กราบ)

มหากรุณาธารณีสสูตร [ไต่ ปยุ จีว]

มหากรุณาธารณีส เป็นมนตร์อันเกิดจากความเมตตากรุณาอันยิ่งใหญ่ของ พระอวโลกิเตศวร ที่มีต่อสรรพสัตว์ที่ตกทุกข์ได้ยากในโลก ในคัมภีร์กล่าวว่าธารณีสนี้มีชื่อต่าง ๆ กัน เช่น มหาไวปุลยสัมปยุตตธารณีส, อภิภูจนมหากรุณาธารณีส, आयुर्वधनธารณีส, วิกรมอุตตฤภูมิธารณีส, มโนมัยยิศวรธารณีส เป็นต้น อักษรหนึ่งตัวและประโยคหนึ่งในบทธารณีสมนตร์นี้ ล้วนขยายเป็นอรรถธรรม อันจะนำเข้าถึงพระสัมมาสัมโพธิญาณ

ในประเทศไทยธารณีสสูตรฉบับนี้ได้แปลโดยหลวงจีนคณาจिनพรต (เย็นบุญ) เจ้าอาวาสวัดทิพย์วาริวิหาร แขวงบ้านหม้อ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ในคัมภีร์สันสกฤตของมหายานคือคัมภีร์ "สหัสกุชสหัสเนตรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ไวปุลยสัมปยุตตอภิภูจนมหากรุณาจิตธารณีสสูตรมหากรุณามนตร์" นำเข้าไปแปลในจีนโดยพระภควรรณ ชาวอินเตีย ในสมัยราชวงศ์ถัง ได้กล่าวถึงบทสวดธารณีสแห่งพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร คือ มหากรุณาหฤทัยธารณีส อันจะยังอานิสงส์ความศักดิ์สิทธิ์ให้บังเกิดขึ้นแก่ผู้สวดนานับการ

เนื้อหากล่าวถึงเมื่อครั้งที่พระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ ไปตาลกะบรรพต ในกาลนั้น พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ได้ขอพุทธานุญาติแสดงธารณีสมนตร์อันศักดิ์สิทธิ์ไว้ เพื่อเป็นที่พึ่งแก่สรรพสัตว์ ซึ่งธารณีสนี้ย้อนไปในครั้งกาลสมัยของพระพุทธเจ้านามว่าพระสหัสประภาศานติสถิตยตถาคต พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นได้ตรัสธารณีสนี้แก่พระอวโลกิเตศวร และตรัสว่า "สาธุ บุรุษ เมื่อเธอได้หฤทัยธารณีสนี้ จงสร้างประโยชน์สุขสำราญแก่สัตว์ทั้งหลายในภพชาติกาลโดยทั่วถึง" ตามเนื้อความของพระสูตรได้กล่าวว่า ในขณะนั้น เมื่อพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ได้สดับมนตร์นี้แล้ว ก็ได้บรรลุถึงภูมิที่ 8 แห่งพระโพธิสัตว์เจ้า จึงได้ตั้งปณิธานว่า

"ในอนาคตกาล หากข้าพเจ้าสามารถยังประโยชน์สุขแก่สรรพสัตว์ได้ ขอให้ข้าพเจ้ามีพันธะพันธิต์ในบัดดล"

เมื่อท่านตั้งปณิธานดังนี้แล้ว พลันก็บังเกิดมีพันธะพันธิต์ขึ้นทันที และเพลาขึ้นนั้นพื้นมหาสมุทรตลอดทั่วทิศก็ไหวสะเทือนเลื่อนลั่น พระพุทธเจ้าทั้งปวงในทิศก็เปล่งแสงโอภาสเรืองรองมาต้องวรกายแห่งพระโพธิสัตว์ และฉายรัศมีไปยังโลกธาตุต่าง ๆ อย่างปราศจากขอบเขต พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสแก่พระอานนท์ว่า เนื่องจากปณิธานอันยิ่งใหญ่ของพระโพธิสัตว์ หากเหล่ามนุษย์และทวยเทพตั้งจิตสวดธารณีมนตร์นี้คืนละ 7 จบ ก็จะดับมหันตโทษจำนวนร้อยพันหมื่นล้านกัลป์ได้ หากเหล่ามนุษย์ทวยเทพสวดคาถามหากรุณาธารณีนี้ เมื่อใกล้ชีวิตดับ พระพุทธเจ้าทั้ง 10 ทิศจะยื่นพระกรมารับให้ไปอุบัติในพุทธเกษตรทุกแห่ง

อานิสงส์ของการสวดธารณี

ในพระสูตรกล่าวว่า ผู้ที่ตั้งใจสวดมหากรุณามนต์นี้ด้วยจิตศรัทธาตั้งมั่น จะประกอบด้วยอานิสงส์เป็นกุศล 15 ประการคือ 1.ที่ที่เกิดจะพบแต่กุศล 5 ประการ 2.ได้เกิดในประเทศกุศล 3.พบแต่ยามดี 4.พบแต่มิตรดี 5.ร่างกายประกอบด้วยอินทรีย์พร้อมมูล 6.จิตเป็นธรรมโดยสมบูรณ์ 7.ไม่ผิดศีล 8.ญาติบริวารมีความกตัญญู ประองดองกัน มีสามัคคีกัน 9.ทรัพย์สมบัติ โภคทรัพย์มีความสมบูรณ์ครบถ้วน 10.มีผู้เคารพและให้ความช่วยเหลือเสมอ 11.ทรัพย์สินที่มีอยู่ไม่มีใครมาปล้นชิง 12.คิดปรารถนาสิ่งใดจะได้สมความปรารถนา 13.ทวยเทพ นาค ให้ความปกป้องรักษาอยู่ทุกเมื่อ 14.เกิดในที่ที่ได้เฝ้าพระพุทธเจ้า ได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้า 15.สามารถเข้าถึงอรรถแห่งพระธรรมที่ได้สดับ

นอกจากนี้ยังมีอานิสงส์ทำให้ไม่ต้องทรมานด้วยเหตุ 15 ประการ คือ 1.ไม่ต้องทรมานด้วยความอดอยากจนแค้น 2.ไม่ต้องทรมานด้วยการใส่ข้อคา กักขัง และเชียนโอบ 3.ไม่ต้องทรมานด้วยศัตรูจองเวร 4.ไม่ต้องทรมานด้วยการตีทรมาน 5.ไม่ต้องทรมานด้วยสัตว์ขบกิน 6.ไม่ต้องทรมานด้วยงูพิษ แมลงป่อง 7.ไม่ต้องทรมานด้วยการจมน้ำ ไฟไหม้ 8.ไม่ต้องทรมานด้วยยาพิษ 9.ไม่ต้องทรมานด้วยแมลงร้ายขบกัด 10.ไม่ต้องทรมานด้วยจิตใจว้าวุ่น เป็นบ้า 11.ไม่ต้องทรมานด้วยตกจากภูเขา ต้นไม้ และหน้าผาสูง 12.ไม่ต้องทรมานด้วยการสาปแช่ง ภูตผีปีศาจ 13.ไม่ต้องทรมานเพราะเทพร้ายและผีสาป 14.ไม่ต้องทรมานด้วยโรคร้ายเรื้อรัง 15.ไม่ต้องทรมานด้วยความไม่ประมาทจนจนเกินฐานะ

บทสวดนี้เป็นที่นับถือและสวดบูชาพระอวโลกิเตศวร (กวนอิม) กันอยู่ทั่วไป ในหมู่พุทธศาสนิกชน ตั้งแต่อินเดียเหนือ เนปาล ทิเบต ไปจนถึงจีน ญี่ปุ่น และเกาหลี มหากรุณาธารณนี้เป็นบทสวดของพระอวโลกิเตศวรปางพันหัตถ์ พันเนตร ในคัมภีร์ระบุว่า ผู้ที่เลื่อมใสถวายสักการะต่อพระอวโลกิเตศวรอยู่ เป็นเนืองนิตย์ ตั้งใจสวดสรรเสริญพระนาม ย่อมจะถึงพร้อมในกุศลทั้งปวง สามารถยังวิบากกรรมอันมีประมาณให้สิ้นสูญ ครั้นเมื่อวายุชนม์จะไปอุบัติ ณ สุขาวดีโลกธาตุแห่งองค์พระอมิตาภพุทธเจ้า

(ขอขอบพระคุณข้อมูลจากวิกิพีเดีย)

บทสวด : มหากรุณาธารณีสสูตร [ไต่ ปยุ จีว]

ไชย ชีว ไชย จัง ป่อ ไหง่ ไต่ ปยุ ชิม ทอ ลอ นี จีว (3 จบ)

ปึง ชื่อ ออ นี ทอ ยู ไล่ (3 จบ)

นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เฮย เย • นำ มอ ออ ลี เย • ผ่อ ลู กิด ดี
ชอ ปอ ลา เย • ผู้ ที่ สัต ตอ พอ เย • หม่อ ฮอ สัต ตอ พอ เย • หม่อ
ฮอ เกีย ลู นี เกีย เย • จัน • สัต พัน ลา ฮัว อี • ชู ตัน นอ ตัน เซ • นำ
มอ สิด กิด ลี ตอ อี หม่ง ออ ลี เย • ผ่อ ลู กิด ดี สิด ฮู ลา เลง ถ่อ พอ •
นำ มอ นอ ลา กิน ซี • ซี ลี หม่อ ฮอ พัน ตอ ซา เม • สะ พอ ออ ทอ
เตา ซี พง • ออ ซี เย็น • สะ พอ สะ ตอ นอ มอ พอ สะ ตอ นะ มอ พอ
เค • มอ ฮัว เตอ เตอ • ตัน จิต ทอ • จัน ออ พอ ลู ซี • ลู เกีย ดี •
เกีย ลอ ดี • อี ซี ลี • หม่อ ฮอ ผู้ ที่ สัต ตอ • สัต พอ สัต พอ • มอ ลา
มอ ลา • มอ ซี มอ ซี ลี ทอ ยิน • กิ ลู กิ ลู กิด มง • ตู ลู ตู ลู ฟา เซ เย
ดี • หม่อ ฮอ ฮัว เซ เย ดี • ทอ ลา ทอ ลา • ดี ลี นี • สิด ฮู ลา เย •
เจ ลา เจ ลา • มอ มอ ฮัว มอ ลา • หมก ดี ลี • อี ซี อี ซี • สิด นอ สิด
นอ • ออ ลา ชัน ฮู ลา เซ ลี • ฮัว ชอ ฮัว ชัน • ฮู ลา เซ เย • ฮู ลู ฮู ลู
มอ ลา • ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี • ชอ ลา ชอ ลา • สิด ลี สิด ลี • ชู ลู ชู ลู • ผู้
ถ่อ เย ผู้ ถ่อ เย • ผู้ ถ่อ เย ผู้ ถ่อ เย • มี ดี ลี เย • นอ ลา กิน ซี • ดี ลี
สิด นี นอ • ผ่อ เย มอ นอ • ชอ ผ่อ ฮอ • สิด ถ่อ เย • ชอ ผ่อ ฮอ •
หม่อ ฮอ สิด ถ่อ เย • ชอ ผ่อ ฮอ • สิด ทอ ยี อี • สิด พัน ลา เย • ชอ
ผ่อ ฮอ • นอ ลา กิน ซี • ชอ ผ่อ ฮอ • มอ ลา นอ ลา • ชอ ผ่อ ฮอ •
สิด ลา เซง ออ หมก เค เย • ชอ ผ่อ ฮอ • ชอ ผ่อ หม่อ ฮอ ออ สิด ถ่อ
เย • ชอ ผ่อ ฮอ • เจ กิด ลา ออ สิด ถ่อ เย • ชอ ผ่อ ฮอ • ปอ ทอ มอ
กิด สิด ถ่อ เย • ชอ ผ่อ ฮอ • นอ ลา กิน ซี พัน เค ลา เย • ชอ ผ่อ ฮอ
• มอ พอ ลี เซง กิด ลา เย • ชอ ผ่อ ฮอ • นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ
ลา เย เย • นำ มอ ออ ลี เย • ผ่อ ลู กิด ดี • ชอ พัน ลา เย • ชอ ผ่อ
ฮอ • จัน สิด ดิน ตู • มั่น ตอ ลา • ปัด ถ่อ เย • ชอ ผ่อ ฮอ •

คำแปลมหากรุณาธารณีสูตร

1. นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย

ขอนอบน้อมนมัสการพระไตรรัตน์ทั้งสามหมายถึง..การน้อมเอาพระไตรสรณคมน์, พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งที่ระลึก ผู้ต้องการปฏิบัติให้ถึงพระองค์จะต้องสาธยายมนตราด้วยความมีเมตตากรุณา และเปี่ยมด้วยศรัทธา ไม่ควรสวดด้วยเสียงอันดัง เกรี้ยวกราด และเร่งร้อน

2. นำ มอ ออ ลี เย

ขอนอบน้อมนมัสการแด่องค์พระอริยะ ผู้ห่างไกลจากบาป อกุศล วัตถุประสงค์แห่งบพนี้... พระโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนชาวโลกให้ปฏิบัติทางจิตเป็นมูลฐาน พระสัทธรรมทั้งหลายล้วนกำเนิดมาแต่จิต เหตุนี้ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความขัดแย้งแห่งจิต และมองเห็นสภาวะแห่งตน จึงจะสามารถบรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ เมื่อไม่แย้งขัดในจิตก็ไม่สามารถเห็นสภาวะแห่งตน หากแต่จิตเป็นอจล มีความมั่นคง ก็สามารถเดินทางสู่พระนฤพานได้

3. ผ่อ ลู กิด ตี ขอ ปอ ลา เย

ขอนอบน้อมคารวะแด่องค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ผู้เพ่งเสียงแห่งสรรพสัตว์ผู้ยาก พระโพธิสัตว์ผู้สงสารชีวิตแห่งสรรพสัตว์ผู้ตกอยู่ในกองทุกข์ เขาเหล่านั้นล้วนมีความทุกข์อันเกิดจากการหลงลืมสภาวะเดิมของตน จำต้องเวียนว่ายอยู่ในสังสารวัฏ พระองค์พิจารณาตามนี้ จึงเกิดเมตตาจิตที่จะโปรดสัตว์

4. ผู้ ที่ สัต ตอ พอ เย

ขอนอบน้อมคารวะต่อผู้ให้ความตรัสรู้แก่ทุกชีวิต...หากตั้งใจในธรรม นอบน้อมต่อความแจ้งในสภาวะเดิม ก็จะถึงความหลุดพ้น...

5. หม่อ ฮอ สัต ตอ พอ เย

เมื่อน้อมการวะผู้กล้าหาญก็มีโอกาสที่จะหลุดพ้น มวลสรรพสัตว์ในโลกอันไพศาล ถ้ารู้สึกตัวแล้วลงมือปฏิบัติ ล้วนถึงความหลุดพ้นได้

6. หม่อ ฮอ เกีย ลู นี เกีย เย

ขอนอบน้อมการวะต่อผู้มีมหากรุณาจิต

7. จัน

ขอนอบน้อม บุษาวาย... พระโพธิสัตว์เป็นผู้มีความเมตตากรุณาไม่มีประมาณ นำสัทธรรมอันเป็นความดับสูญโดยแท้จริง ปลูกให้มนุษย์ฟื้นคืนสภาวะเดิมที่มีอยู่ เข้าถึงสัทธรรมอันบริสุทธิ์

8. สัต พัน ลา ฮัว อี

องค์อริยะผู้อิสระ ผู้มีกายใจอันบริสุทธิ์สะอาด...กาย ใจ จะบริสุทธิ์ได้ ต้องตั้งอยู่ในสัจธรรม ปฏิบัติตนอยู่ในศีล

9. ชู ตัน นอ ตัน เซ

การปฏิบัติธรรมต้องถือความสัจเป็นพื้นฐาน ใช้ความเพียรเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุสู่อริยสัจ...หากการปฏิบัติธรรมไม่ประกอบด้วยความสัจ ก็จะไม่พบหนทางสู่ความสำเร็จ เนื่องจากความสัจนั้นเป็นธรรมที่ปราศจากการหลอกลวง จิตจึงรวมเป็นหนึ่งได้ เมื่อมีความสัจ ก็จะมีใจที่เข้าใจ เมื่อเข้าใจ ก็จะมองเห็นความปลอดโปร่ง เมื่อปลอดโปร่งก็จะเกิดความเปลี่ยนแปลง และกลับกลายเป็นในทิศทางที่ดีขึ้น

10. นำ มอ สิด กิด ลี ตอ อี หม่ง ออ ลี เย

ผู้ปฏิบัติธรรมย่อมได้รับความคุ้มครองจากพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ การปฏิบัติธรรมจะรีบร้อนให้ได้ผลในทันทีย่อมเป็นไปไม่ได้ ...ผู้ที่จะนอบน้อม

เข้าถึงองค์อริยะ จำต้องปฏิบัติธรรมโดยมานะพากเพียร มีจิตใจมั่นคงเป็น
หนึ่ง จะกระทำโดยเร่งรีบไม่ได้ ต้องทำใจให้ว่างเข้าถึงองค์แห่งพระธรรม
คัมภีร์ หมั่นในการปฏิบัติตามหลักธรรม มีความคิดดำริมั่นที่จะก้าวข้ามห้วง
แห่งโอฆะ คิดจะกระทำประโยชน์แก่สรรพชีวิต

11. ผ่อ ลู กิด ดี สีด ฮู ลา เลง ถ่อ พอ

จิตต้องกับธรรม ท่องเที่ยวไปอย่างอิสระ เนื่องด้วยสำเร็จในมรรคผล...ผู้
ปฏิบัติต้องจงใจมุ่งไปข้างหน้า ฝึกฝนให้กายและจิตรวมเป็นหนึ่ง (เอกัคคตา)

12. นำ มอ นอ ลา กิน ซี

..ด้วยความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ ทรงบำเพ็ญให้ยึดถือพระไตร
สรณาคมน์ ต้องปฏิบัติตนอยู่ในมนุษยธรรม ทำตนเป็นตัวอย่างเพื่อให้
สาธุชนรุ่นหลังได้รับรู้เป็นแบบอย่างและเจริญรอยตาม
สาธุชนผู้ปฏิบัติตามพระพุทธรองค์และพระธรรมยังต้องมีความเมตตากรุณา
จิตและโพธิจิตเพื่อโปรดสัตว์ รักษาพระธรรมยิ่งกว่าชีวิตและเผื่อแผ่ทั่วไปไม่
มีประมาณ

13. ซี ลี หม่อ ฮอ พัน โต ซา เม

ความเมตตากรุณาอันไพศาล สามารถบำบัดทุกข์บำรุงสุขได้ ผู้มีบุญวาสนา
จะได้รับการคุ้มครองจากเทพเจ้า มารทั้งหลายไม่สามารถมารบกวนได้ ...
พระโพธิสัตว์เล็งเห็นว่าชาวโลกถือเอาความรวย, มีชื่อเสียง, ศักดินา เป็นที่
นิยมศรัทธา อันเป็นการเพิ่มพูนความทุกข์ พระองค์จึงเตือนจิตให้มนุษย์ จง
ผ่อนคลายในทางโลก โนมน้าวจิตใจมาในทางมรรคผล เมื่อจิตว่างแล้ว พระ
สัทธรรมอันพิสุทธิ์ก็จะเจริญขึ้น

14. สะ พอ ออ ทอ เตา ซี พง

...ทุกคนที่ปฏิบัติสามารถรู้ได้เห็นได้ และบรรลุสู่พระพุทธานุภาพได้โดยเสมอกัน

15. ออ ซี เย็น

ผู้ที่ทำความดีย่อมได้รับการชมเชย ผู้ทำบาปจะต้องสำนึกและขอขมาโทษ

16. สะ พอ สะ ตอ นอ มอ พอ สะ ตอ นะ มอ พอ เค

พุทธธรรมอันไม่มีขอบเขตสิ้นสุด สรรพสัตว์ในโลกนี้ล้วนสำเร็จเป็น
พระพุทธรเจ้าได้ พุทธธรรมเป็นความเสมอภาค มิได้แบ่งแยกเป็นสูงหรือต่ำ
พุทธธรรมมีความไพศาล ผู้ปฏิบัติตามจะสามารถระงับภยันตรายทุกสิ่ง ...ไม่
ว่านักปราชญ์หรือผู้โง่เขลา เบาปัญญา คนหรือสัตว์ ล้วนสามารถหลุดพ้นได้
ถ้าเขาเหล่านั้นปฏิบัติธรรมด้วยความสัจ

17. มอ ฮัว เตอ เตา

ผู้ปฏิบัติต้องถือพระสัทธรรมเป็นสุญญ ไม่ข้องแวะ ไม่ติดในรูป ไม่ยึดในจิต
ถือเอาสัจธรรมเป็นใหญ่ และต้องละความวิตกกังวล กำจัดความโกรธ ความ
โลภ ความหลง โดยใช้หลักแห่งปัญญาดับกิเลสให้จิตสงบ เป็นอยู่ในโลกนี้
โดยสันติสุข

18. ตัน จิต ทอ

ความศรัทธาจริงอันต่อเนื่องกัน จิตต้องตรงกับพระธรรม ห้ามมิให้มีความคิด
ทางโลกเกิดขึ้นโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ เนื่องจากว่าหากปล่อยให้ความคิดทางโลก
เกิดขึ้นในจิต กาย ใจ ก็จะไม่บริสุทธิ์ ทำให้เกิดการขัดแย้งกับพระธรรม ไม่
อาจจะพบความสันติสุขได้

19. จัน ออ พอ ลู ซี

พระธรรมคือความสะอาดจิตสะอาดสดใสไร้ราคะ ผู้ปฏิบัติธรรมต้องมีจิตใจที่
เด็ดเดี่ยว ไม่หวั่นไหวต่อการก่อกวนของเหล่ามาร(กามกิเลส) หากสามารถ
ตั้งจิตข่มจิตสำรวมกาย วาจา และจิต ละทิ้งโลกาวิสัยทั้งหมดก็จะเข้าถึงพุทธ
สภาวะที่มีอยู่เดิม .. ถ้าทำให้จิตมีความสงบนิ่งอยู่ทุกขณะ ไม่ว่าจะยืน เดิน

หนึ่ง นอน ก็จะมีความสำเร็จในธรรมโดยมีรู้ตัว ..พระพุทธรเจ้าทุกพระองค์
รวมทั้งพระโพธิสัตว์เจ้าได้หลุดพ้นในขณะที่อยู่ในโลกอันมากล้นไปด้วย
กิเลสนี้

20. ลู เกีย ดี

เป็นโลกนาถ มีความเป็นอิสระ ...มีกุศลจิตสะอาดบริสุทธิ์ ไม่มัวหมอง มีรัศมี
สว่างรอบกาย และสามารถร่วมกับดินฟ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รักษาความ
มีกุศลจิต อย่าทำลายตนเอง อย่าหลงผิดเป็นชอบ สิ่งสำคัญ...ต้องรักษาจิตให้
บริสุทธิ์

21. เกีย ลอ ดี

ผู้มีความกรุณา ผู้ปลดปล่อยทุกข์ เป็นผู้มีจิตในทางธรรม ดำรงมรรคมีองค์ 8
สติปัญญาเฉียบแหลมยิ่งใหญ่มาก...เมื่อจิตมีความสงบก็สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่ง
ชั่วร้ายให้กลับกลายเป็นดี

22. อี ซี ลี

กระทำตามโอวาท อย่ามีจิตหลงผิด

23. หม่อ ฮอ ผู้ ที สัต ต่อ

ความไพศาลของพุทธธรรม ทุกคนน้อมนำไปปฏิบัติได้ การเน้นปฏิบัติอันดี
ธรรม มองเห็นสรรพธรรมเป็นสูญ...มองความรู้เรื่องแห่งลาภยศ สรรเสริญ
เป็นสูญ มองให้เห็นเป็นเงาหลง ทำจิตใจร่างกายให้หมดจด

24. สัต พอ สัต พอ

พุทธธรรมมีความเสมอภาค อีกทั้งยังอำนวยประโยชน์สุขแก่สัตว์โลก ผู้ที่มี
ปัจจัยแห่งบุญย่อมได้รับความสุข

25. มอ ลา มอ ลา

ผู้ปฏิบัติจะได้มีมโนรถแก้วมณี แก้วมณีนี้แจ่มใสไม่มีอะไรขัดข้อง...ความคิด
คำหนึ่งเกิดมาแต่จิต จิตเป็นใหญ่ จิตเป็นประธานแห่งบุญและบาป ผู้ปฏิบัติ
ต้องกำจัดความคิดอันเป็นอกุศล ความคิดฟุ้งซ่าน ระวังความวิตกกังวล
เพียรพยายามเสาะหาสัจธรรม ชำระล้างอายตนะภายในให้สะอาดพิสุทธิ์ ละ
ความห่วงใยใดๆให้สิ้นเชิง

26. มอ ซี มอ ซี ลี ทอ ยิน

ความมีอิสระทันที ผู้ปฏิบัติไม่มีเวลาใดที่ไม่เป็นอิสระคือมีอิสระทุกเมื่อ
ลี ทอ ยิน - การปฏิบัติกระทั่งสำเร็จวิชาธรรมกาย มีอาสน์ดอกบัวรองรับ
โดยปกติแล้วผู้ที่มีจิตว่างก็จะมีความสะดวกทั้งกายและจิต เมื่อลงมือปฏิบัติ
แล้วก็สามารถบรรลุผลได้ และก็จะตั้งอยู่เช่นนั้น ไม่มีวันเสื่อมถอย

27. กิ ลู กิ ลู กิด มง

การเกิดความคิดปฏิบัติธรรมสามารถบันดาลให้เทพเจ้ามาปกป้องรักษา ผู้
ปฏิบัติจะต้องสร้างสมบุญบารมีเพื่อเป็นพื้นฐานในการบรรลุสู่มหามรรค
(มรรคผล-นิพพาน)

28. ตู ลู ตู ลู ฟา เซ เย ดี

ผู้ปฏิบัติจะต้องยืนให้มั่นตั้งใจปฏิบัติ ไม่ห่อหุ้มหลงด้วยพวกเดียรฉัตร มีความ
แน่วแน่ มีสมาธิ มีความสงบ มีความบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่สามารถข้ามพ้น
สังสารวัฏได้

29. หม่อ ฮอ ฮัว เซ เย ดี

พระสัทธรรมอันไพศาล สามารถระงับความเกิดดับแห่งกิเลสได้ ภัยพิบัติ
ต่างๆไม่แผ้วพาน ทุกคนสามารถสำเร็จเป็นพุทธะได้เหมือนกัน ...กำจัด
ความหลงผิด ความเห็นแก่ตัว ปลอ่ยวางปัจจัยทางโลก

30. ทอ ลา ทอ ลา

เมื่อปฏิบัติจิตให้มีสภาพเหมือนอากาศอันโปร่งใส ไร้ละอองธุลีแม้แต่หยอย ก็จะได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นพรหมได้

31. ตี ลี นี

สัตว์ทั้งหลายล้วนสามารถรับการโปรดได้ มีพรหมจารีณีที่ปฏิบัติธรรมอยู่

32. สิด ฐ ลา เย

เมื่อปฏิบัติธรรมเข้าถึงความสมบูรณ์แห่งสภาวะเดิมแล้ว จะมีความสว่างปรากฏในกายของตน

33. เจ ลา เจ ลา

ความโกรธ ดู สุรเสียงที่เปล่งออกมาดูเสียงคำรามของฟ้า กระหึ่มไปทั่วสารทิศ ...ธรรมเหมือนดังฟ้าร้องคำรามไปทุกสารทิศ เป็นเสียงแห่งพรหมเมื่อเหล่ามารได้ยินศัพท์สำเนียงนี้ ก็จะเกิดความสะดุ้งกลัว

34. มอ มอ ฮัว มอ ลา

การกระทำดี สามารถทำลายความกังวลแห่งภยันตรายได้ ธรรมะเป็นสิ่งที่ลึกซึ้ง เข้าใจยาก และมีความศักดิ์สิทธิ์ไม่สามารถประมาณ หรือคาดคิดได้ เป็นประโยชน์ที่ไม่มีสิ่งใดทัดเทียม

35. หมก ตี ลี

ผู้ปฏิบัติได้เช่นนี้ ย่อมบรรลุนิพพานแห่งพุทธ

36. อี ซี อี ซี

การชักชวนตามพระศาสนา ทุกสรรพสิ่งให้ดำเนินไปตามธรรมชาติ ทุกสิ่งปล่อยให้ดำเนินไปตามเหตุปัจจัยปรุงแต่ง อย่าฝืนกระทำตามใจชอบ

37. สิด นอ สิด นอ

เป็นมหาสติ มีจิตใจมั่นคงสามารถเข้าสู่สมาธิปัญญา..ผู้ปฏิบัติธรรม มีความสว่างแห่งสติปัญญาอยู่ ถ้าใช้จิตนี้เป็นฐานใช้ธรรมให้เป็นประโยชน์ ก็จะได้รับฐานธาตุที่สดชื่น แต่หากไม่มีจิตใจมั่นคงกำจัดกิเลสในตนไม่หมด ก็ไม่มีทางที่จะให้ความสว่างแห่งสติปัญญาที่มีอยู่ดั้งเดิมปรากฏออกมาได้เลย.

38. ออ ลา ชัน ฮู ลา เซ ลี

ความผ่านธรรมไปถึงธรรมราชา มีความอิสระในธรรม การได้พระธรรมกาย อันบริสุทธิ์ ได้ดวงแก้วแห่งพระรัตนะ

39. ฮัว ซอ ฮัว ชัน

ผู้ที่มีธรรม ตั้งอยู่ในขันติธรรม ผู้บรรลุธรรม มีความสุขอันแท้จริงยากจะบรรยาย เป็นการอนุโมทนาตามเหตุตามปัจจัย ...ความสุขที่แท้จริง จะต้องได้จากการปฏิบัติที่ยากลำบาก ถ้าสามารถอดทนต่อความยากลำบากก็จะเข้าถึงความสุขอันยิ่งได้

40. ฮู ลา เซ เย

จะต้องมีความรู้ด้วยตนเอง ผู้จะบรรลุธรรมหากสามารถละการยึดเกี่ยวเข้าถึงสภาวะดั้งเดิม ก็จะพบพระพุทธเจ้าได้ทุกพระองค์

41. ฮู ลู ฮู ลู มอ ลา

การประกอบพิธีตามปรารถนา ประกอบพิธีกรรมไม่ละจากตัวตน

42. ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี

การประกอบธรรม โดยปราศจากความคิดคำนึงมีความเป็นอิสระสูง

43. ขอ ลา ขอ ลา

ผู้ปฏิบัติเพียงแต่มีความมุ่งมั่น มีความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง มีจิตอันเป็นหนึ่งเดียว ก็จะได้เห็นองค์พระโพธิสัตว์

44. สิด ลี สิด ลี

ความเป็นมหายานสูงสุด สามารถอำนวยการประโยชน์ และคุ้มครองสรรพสัตว์โดยไม่ละทิ้ง

45. ชุ ลู ชุ ลู

น้ำอมฤตทานสามารถอำนวยการประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งปวง

46. ผู้ ถี เย ผู้ ถี เย

การตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ถึงภูมิจิต ผู้ที่ปฏิบัติจะต้องมีความวิริยะพากเพียรอย่างแรงกล้า ปฏิบัติทุกวันทุกคืนเสมอต้นเสมอปลายไม่ทอดทิ้ง

47. ผู้ ถ่อ เย ผู้ ถ่อ เย

เป็นการรู้ในธรรม รู้ในจิต ผู้ปฏิบัติจะต้องถือ “ตัวเขา-ตัวเรา” เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่เพียงแต่ไม่เห็นลักษณะตัวเขาตัวเรา แม้สรรพสัตว์ในหุคติ ก็ต้องถือว่าเท่าเทียมกับเรา

48. มี ดี ลี เย

มหากรุณา ให้ผู้ปฏิบัติต้องเจริญเมตตากรุณาจิต เพื่อให้สรรพสัตว์เข้าถึงโพธิมรรค...รักในตนเองเท่าใด ก็ให้รักผู้อื่นเท่านั้น

49. นอ ลา กิน ซี

นักปราชญ์ผู้รักษาตนเองได้ มีมหากรุณาจิต...ผู้ปฏิบัติจะต้องเคารพ
นักปราชญ์ เห็นผู้ทำดีจะต้องช่วยกันรักษา ผู้ที่เกิดความท้อถอยก็ต้อง
ส่งเสริมให้กำลังใจ

50. ตี ลี สิด นี นอ

ความค้มของวัชระ ให้คนเรามีความมั่นคงในการปฏิบัติธรรม

51. ผ่อ เย มอ นอ

สุรเสียงก้องไปสิบทิศ เป็นสุรเสียงแห่งความปิติยินดี

52. ซอ ผ่อ ฮอ

ความสำเร็จผล มงคล นิพพาน ระวังภัยเพิ่มพุลประโยชน์ พระสัทธรรมไม่
เกิดไม่ดับ เป็นสภาวะอันสงบมาแต่เดิม

53. สิด ถ่อ เย

ความสำเร็จในธรรมทั้งหลาย เข้าถึงพระวิสุทธิมรรคปราศจากขอบเขตอัน
จำกัดสรรพสัตว์เพียงแต่ละจากลาภยศชื่อเสียงก็จะเข้าถึงความหลุดพ้นได้

54. ซอ ผ่อ ฮอ

ผู้ปฏิบัติถ้าเห็นแจ้งในพระสัจธรรมและความหลอกลวง(ไม่แท้)
ก็จะสำเร็จได้ง่าย

55. หม่อ ฮอ สิด ถ่อ เย

ความไพศาลของพระพุทธธรรม ผู้ใดน้อมนำไปปฏิบัติจะสำเร็จใน
พระพุทธผล

56. ซอ ผ่อ ฮอ

เน้นย้ำประโยชน์ในการปฏิบัติธรรม

57. ลิด ทอ ยี อี

ทวยเทพเจ้าต่างได้รับความสำเร็จอันเป็นความว่างเปล่า (สูญญตาธรรม)

58. ลิด พัน ลา เย

เป็นความอิสระสมบูรณ์ เป็นการกล่าวถึงบรรดาเทพีที่ต่างสำเร็จในอิสระ
ธรรม

59. ซอ ผ่อ ฮอ

อสังสฤตธรรมนั้น เป็นสภาวะธรรมที่สมบูรณ์โดยอิสระ เป็นการประกาศมหา
มรรคที่ยิ่งใหญ่มีผลที่ลึกซึ้ง

60. นอ ลา กิน ซี

ความสำเร็จด้วยความรัก ความเมตตากรุณา การปกป้องรักษา

61. ซอ ผ่อ ฮอ

แสดงถึงความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์

62. มอ ลา นอ ลา

การปฏิบัติอนุตตรธรรมสมดังประสงค์

63. ซอ ผ่อ ฮอ

พระโพธิสัตว์มุ่งเน้นให้คนปฏิบัติธรรม อีกทั้งยังเปิดเผยหัวใจอันลึกซึ้งของ
มหามรรคนี้

64. สิด ลา เซง ออ หมก เค เย

เป็นการแสดงความรักของพระโพธิสัตว์ต่อหมู่ชน

65. ซอ ผ่อ ฮอ

คนเรานั้นมีโรคทางจิตเป็นภัยคุกคาม พระธรรมโอสธเท่านั้นที่สามารถรักษาให้หายได้

66. ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ ออ สิด ถ่อ เย

สัตว์ทุกประเภทมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน สามารถบรรลุพระสัมมาสัมโพธิ์ได้เหมือนกัน สรรพสัตว์มีโอกาสร่วมรับความสุขสบายทั่วถึงกัน บุคคลมีขันติธรรมก็จะเข้าถึงธรรมได้ด้วยดี สามารถสำเร็จพระสัมมาสัมโพธิ์ ญาณได้ไม่จำกัด

67. ซอ ผ่อ ฮอ

ความเมตตาอันสูงสุด

68. เจ กิด ลา ออ สิด ถ่อ เย

การใช้ชีวิตจักรปราบเหล่ามาร ความสำเร็จอันไม่มีสิ่งใดเทียบได้ การใช้ชีวิตธรรมจักร ปราบเหล่ามารศัตรูได้รับความสำเร็จ

69. ซอ ผ่อ ฮอ

สรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนสำเร็จในความบริสุทธิ์ได้ จึงไม่ควรประกอบอกุศลกรรมทั้งหลาย

70. ปอ ทอ มอ กิด สิด ถ่อ เย

พุทธธรรมเป็นธรรมที่ไม่มีขอบเขต จะต้องปฏิบัติเพื่อได้รับความสุขร่วมกัน
ย้าเตือนให้ผู้ปฏิบัติจะต้องประกอบด้วยสติปัญญาเพื่อการหลุดพ้น ละจาก
กิเลส

71. ซอ ผ่อ ฮอ

ผู้ปฏิบัติไม่ยึดในทางใดทางหนึ่ง ปฏิบัติโดยการพิจารณา พร้อมทั้งมี
หิริโอตตปปะ..มรรคผลนั้นสำเร็จได้ด้วยตนเอง สำเร็จได้ด้วยการพิจารณา
ในทุกขณะจะต้องพิจารณาจิตของตน รักษาไว้ในทุกเหตุปัจจัยไม่ให้วิตกจิต
เกิดขึ้นได้

72. นอ ลา กิน ซี พัน เค ลา เย

รักษาไว้ด้วยความเป็นภัทร เถระเพ่งโดยอิสระ เป็นที่รักของผู้เจริญ เป็นที่รัก
ของพระอริยะ

73. ซอ ผ่อ ฮอ

การปฏิบัติให้ถือเอาสัมมาจิต และความมีสัจเป็นหลัก

74. มอ พอ ลี เซง กิด ลา เย

คุณธรรมจะสำเร็จได้ ด้วยสภาวะแห่งเมตตาธรรม หากจิตตั้งอยู่ในอกุศลก็
ย่อมเป็นการยากที่จะสำเร็จพระอนุตตรธรรม

75. ซอ ผ่อ ฮอ

เป็นการรวมเอาพระคาถาทั้งหมดแห่งมหากรุณาธารณีสสูตรมาไว้ในประโยคนี้
มีนัยบ่งบอกถึงความเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์ เพื่อโปรดเหล่าสรรพสัตว์
ทั้งปวงให้ได้รับहितานุहितประโยชน์ มีพระสัมมาสัมโพธิเป็นหลักชัย

76. นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เย เย

เน้นย้ำให้พยายามควบคุมกายใจไม่ให้สั่นไหวไปตามอารมณ์ที่มากระทบ
โหม่นนำเอาฉันทสมาธิเพ่งการเกิดการดับ

77. นำ มอ ออ ลี เย

เป็นการสาธยายมนต์สรรเสริญพระอริยะ และกล่าวย้ำถึงการปฏิบัติธรรม
ต้องละความเป็นตัวตน, บุคคล, เรา-เขา จึงสามารถไม่ให้เกิดความคิดนึกอัน
เป็นบ่อเกิดแห่งทุกข์ได้...ความนึกคิดติดยึดไม่เกิด ความเข้าใจถึงธรรมก็จะ
เป็นที่หวังได้

78. ผ่อ ลู กิต ตี

พระสังฆธรรมไม่มีความสิ้นสุด บรรดาผู้ปฏิบัติธรรมย่อมมีความบริสุทธิ์เป็น
เครื่องอยู่ นำทางสู่แดนสุขาวดี...มีการเกิดย่อมต้องมีการตาย มีความชนะ
ย่อมต้องมีความพ่ายแพ้... แต่ชาวโลกผู้ตกอยู่ภายใต้วิซหากลับยินดีต่อการ
เกิดเกลียดชังความตาย ทำยที่สุดก็ต้องตายอยู่นั่นเองฉะนั้นหากต้องการรอด
พ้นจากความตาย จะต้องค้นหาความเป็นในความตายให้ได้เสียก่อน

79. ซอ พัน ลา เย

ผู้ปฏิบัติต้องสำรวจตาเห็นรูป ไม่ปรุงแต่งไปตามรูปที่มองเห็น

80. ซอ ผ่อ ฮอ

สำรวจหูฟังเสียง ไม่ปรุงแต่งไปตามเสียงที่ได้ยิน

81. จัน สิด ดิน ตู

สำรวจจมูกดมกลิ่น ไม่ปรุงแต่งไปตามกลิ่นที่จมูกดม

82. มัน ต่อ ลา

สำรวจลึนรับรส ไม่ปรุงแต่งไปตามรสที่ลึนรับ

83. ปัด ถ่อ เย

สำรวจกายถูกต้องสัมผัส ไม่ปรุงแต่งไปตามที่ร่างกายถูกต้องสัมผัส

84. ซอ ผ่อ ฮอ

สุดท้ายสำรวจใจรับรู้อารมณ์ ไม่ปรุงแต่งให้เกิดอารมณ์ใดๆ ที่ใจรับรู้ รวม
เรียกว่าสำรวจอินทรีย์ 6 อันมี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ บรรลุเป็นโพธิสัตว์อัน
บริสุทธิ์

(ไม่ทราบต้นฉบับที่มาของคำแปลพระสูตรดังกล่าว อย่างไรก็ตาม)

ผู้รวบรวมก็ขออนุญาตเผยแพร่เป็นวิทยาทานทั่วไป

และขออนุโมทนา มา ณ ที่นี้)

ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

พระนางปรัชญาปารมิตา เป็นพระโพธิสัตว์ที่เป็นบุคลาธิษฐานของพระสูตรสำคัญของมหายานคือมหาปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตรที่มีบทบาทสำคัญตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 -12 มีฐานะเป็นมารดาของพระพุทธเจ้า หรือเป็นภาคสำแดงของพระอภิไศมยะพุทธะ เป็นสัญลักษณ์ของสฤงดา

พระนางปรัชญาปารมิตา ทรงเป็นเทวนารีในพุทธศาสนาวัชรยานหรือตันตระยาน พระนางปรัชญาปารมิตาทรงเป็นเทวนารีในกุล หรือสายสกุลของพระชินอมิตาภะ พระพุทธเจ้าประจำทิศตะวันตก จึงทรงมีรูปพระชินอมิตาภะ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปประทับปางสมาธิบนพระเศียร รูปลักษณะของพระนางมีสี่กายขาวหรือเหลือง มีหลายแขน พระหัตถ์อยู่ในท่าธรรมจักรมูทรา ถือดอกบัว คัมภีร์ ลูกประคำ หรือวัชระ ลักษณะเด่นของพระนางคือเป็นที่รวมของพระธยานิพุทธะทั้งหลายไว้ด้วยกัน ซึ่งเป็นการสะท้อนปรัชญาธรรมคือความว่างที่สามารถแทรกซึมเป็นองค์ประกอบในทุกสิ่ง พระกรคู่หน้าของพระนางปรัชญาปารมิตาทรงอยู่ในท่า หมุนธรรมจักร หรือธรรมจักรมูทรา ด้านหลังพระองค์เป็นดอกบัวสีขาว มีคัมภีร์ปรัชญาปารมิตาวางอยู่บนดอกบัว ส่วนในศิลปะกัมพูชา มักปรากฏในรูปสองกร พระหัตถ์ขวาทรงถือคัมภีร์ปรัชญาปารมิตา พระหัตถ์ซ้ายทรงถือดอกบัวหรือ พระหัตถ์ขวาทรงถือดอกบัว และพระหัตถ์ซ้ายถือคัมภีร์

อานิสงค์ที่ได้จากการสวดมนต์ภาวนา **"ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร"** อันพระแม่กวนอิมโพธิสัตว์ได้บรรยายไว้ในอดีตกาลนี้ ก็เพื่อความสุขและถึงพร้อมในอายุ วรรณะ สุขะ พละ ให้มีความเพียบพร้อมก้าวไปสู่การเห็นแจ้งในธรรมะ ส่งผลให้มีความปรารถนามุ่งตรงสู่นิพพาน

บทสวด : ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

กวัน จื่อ ใจ้ ผู ซ่า • สิง เซิน ปวอ เหย่อ ปวอ หลัว มี ตวอ สือ •
เจ้า เจียน อู่ อวัน เจีย คง • ตู้ อี้ เชีย ชู่ เอ้อ • เซอ ลี จื่อ • เซอ
ปู้ อี้ คง คง ปู้ อี้ เซอ • เซอ จี ซื่อ คง คง จี ซื่อ เซอ • โซว
เสียง สิง ซื่อ อี้ ฟุ หยุ ซื่อ • เซอ ลี จื่อ ซื่อ จู ฝ่า คง เชียง •
ปู้ เซิง ปู้ เมีย • ปู้ โก้ว ปู้ จั้ง • ปู้ เจิง ปู้ เจียน • ซื่อ กู้ คง จง อู่
เซอ • อู่ โซว เสียง สิง ซื่อ • อู่ เหยียน เอ้อ ปี่ เสอ เซิน อี้ • อู่
เซอ เซิง เชียง เวย ชู่ ฝ่า • อู่ เอียน เจีย • ไหน่ จื่อ อู่ อี้ ซื่อ
เจีย • อู่ อู่ หมิง • อี้ อู่ อู่ หมิง จั้น • ไหน่ จื่อ อู่ เหลา สือ • อี้ อู่
เหลา สือ จั้น • อู่ ชู่ จี เมีย เต้า • อู่ จื่อ อี้ อู่ เตอ • อี้ อู่ ส่ว
เตอ กู้ • ผู้ ถิ ซ่า ตวอ • อี้ ปวอ เหย่อ ปวอ หลัว มี ตัว กู้ • ซิน
อู่ กว้า ใจ้ • อู่ กว้า ใจ้ กู้ • อู่ โหยว ช่ง ปู้ • เอวียน หลี เตียน
เต้า เม็ง เสียง • จัว จั้ง เนีย ผัน • ชัน ซื่อ จู ฝอ • อี้ ปวอ เหย่อ
ปวอ หลัว มี ตวอ กู้ • เตอ อา โน้ว ตวอ หลัว ชัน เหมียว ชัน ผู
ถิ • กู้ จื่อ ปวอ เหย่อ ปวอ หลัว มี ตวอ • ซื่อ ต้า เสิน โจ้ว • ซื่อ
ต้า หมิง โจ้ว • ซื่อ อู่ ช่ง โจ้ว • ซื่อ อู่ เต็ง เต็ง โจ้ว • เหนิง จู อี้
เชีย ชู่ • เจิน สือ ปู้ ชวี • กู้ ซวอ ปวอ เหย่อ ปวอ หลัว มี ตวอ
โจ้ว • จี ซวอ โจ้ว เอวีย • เจีย ตี้ เจีย ตี้ • ปวอ หลัว เจีย ตี้ •
ปวอ หลัว เซิง เจีย ตี้ • ผู ถิ ซ่า ผวอ เฮอ (กราบ 3 ครั้ง)

(ตำนานโหลดบทสวดมนต์เพิ่มเติมที่ เว็บไซต์สยามคณศ Siamganesh.com)

คัมภีร์สังคายนาเมตเตยยะ

ผอชวหมีเล่อจิวชู่จิง : พระพุทธรองค์ได้โปรดแสดงธรรม ว่าด้วยคัมภีร์สังคายนาเมตเตยยะอันสามารถเปลี่ยนทุกข์ได้กล่าวคือ

หมีเล่อเซียซือปู้เพยชิง : อันว่าพระเมตเตยยะ โปรดแบ่งพระภาคอุบัติมา ในกาลครั้งนี้ เพื่อเจริญปณิธานโปรดสามโลกในชั้นเทพเทวา มนุษย์ และผี เพื่อการแปรเปลี่ยนโลกวุ่นวายให้เป็นเอกภาพ สมานฉันท์เป็นหนึ่งเดียวกัน การอุบัติมาของพระองค์ในครั้งนี้จึงมิใช่เรื่องเล็กน้อยธรรมดา

หลังเปาฉีหลู่หลังซันตี้ : พระองค์สนองรับพระโองการล้ำค่าหาใดเสมอ เหมือน ดุจดั่งรัตนวิเศษสุดจาก อนุตตรพระแม่องค์ธรรมฯ พระเมตเตยยะ แบ่งพระภาคอุบัติมา ณ เมืองฉีหลู่ มณฑลซันตง ดินแดนวิเศษแห่งภูเขาศักดิ์สิทธิ์

เหนียนฮวาอันเจิ้งเข้าซันเจิง : เป็นเรื่องเดียวกันกับที่ "พระผู้มีพระภาค" เคยประจงจับดอกไม้ชูขึ้นตรงพระพักตร์ แสดงปริศนาธรรมให้ประจักษ์จุดตรัสรู้ ชั้นสูงสุดระดับยานที่สามแต่สงฆ์สาวกหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบบรูป ณ เชิงเขาคิชกูฏ

ลั่วจี้จ้งเอวี่ยนซันชิงตี้ : ใจกลาง ดันกำเนิดแห่งอารยประเทศของโลก คือ ประเทศจีน ใจกลางดันกำเนิดแห่งกายสังขาร คือ จุดสถิตพุทธจิตธรรมญาณ เป็นดินแดนวิเศษที่อยู่เหนือดินแดนสามดาว หมายถึง หัวใจที่ก่อเกิดอารมณ์ โลก โกรธ หลง

ต้าเจิ้งซือชวหนอวี้งเถาซิน : ประจักษ์หลักฐานครั้งยิ่งใหญ่ ปรากฏในมณฑลเสฉวน ณ สวนดอกไม้้อวี้งเถาซิน

เทียนเจินโซวเอวี่ยนกว่าเซิงเฮ่า : พระวิสุทธิอาจารย์แห่งธรรมกาลยุคขาว สดุด์ท่ายทั้งสองพระองค์คือ พระธรรมอาจารย์เทียนหยานและพระธรรมจาริณีชู่เจิน (พระธรรมจาริณีจื่อซี หรือ อริยมาตาจงฮว่า) สมัยที่ 18 สดุด์ท่ายยุคหลัง ทั้งสองพระองค์สนองรับพระธรรมโองการถ่ายทอดสัจธรรม จากฟ้าสู่

สาธุชน เก็บงานสมบรูณ์ผล คือ เก็บจิตญาณกลมใสบริสุทธิ์ของผู้บำเพ็ญดี
จารึกในทะเบียนอริยะ

เติ้งได้สือจื่อเตียนเสินปิง : เมื่อถึงเวลานั้นแล้ว ก็จะเป็นวาระคัดเลือกรวม
พลญาณวิเศษและเทพเทวา

อวิ้นเหลยเจิ้นไคอู้จี้ : พระธรรมจารีที่มีพระธรรมธาตุเช่นเมฆ เช่น น้ำ
หรือเช่นดวงจันทร์ พระธรรมอาจารย์ที่มีพระธรรมธาตุเช่น อัสนี เช่น ไฟ หรือ
เช่นดวงอาทิตย์ จะแสดงพระบุญญาธิการเปิดวาระธรรมกาลยุคขาวในใจ
กลางแผ่นดินจีน ด้วยการถ่ายทอดเปิดจุดสถิตจิตญาณ ณ ใจกลางร่างกาย
คน เป็นมหาวาระแห่งมหาธรรมปฏิบัติ อันสะเทือนฟ้าสะเทือนดินซึ่งมิเคย
ปรกโปรดแต่ก่อนใดมา

เทียนเซี่ยเสินกู่ยี่อู๋อันหนิง : ไต้หล้าฟ้านี้ เทพเทวาผีसाงต่างตื่นตระหนก
กระวนกระวายไม่สงบสุข เพราะถึงยุคสุดท้าย มหันตภัยจะกวาดล้างทั้งสาม
โลกแต่เบื้องบนปรกโปรดประทานหนทางรอดแก่ชีวิตจิตญาณที่จะเก็บไว้เป็น
กุศลพันธุ์ ต่อไปในกาลข้างหน้าได้ ทุกชีวิตจิตญาณจึงต่างวุ่นวายไฝหาพระวิ
สุทธิอาจารย์ผู้นำทาง

ชินไจ้เหยินเทียนจงฮว่าหมู่ : ทุกชีวิตจิตญาณจึงต่างปรารถนาจะสนิทชิด
ใกล้ฟ้าอันการุณกลับคืนไปยังอนุตตรธรรมมารดาจึงต่างใคร่รู้ธรรมญาณอัน
เจิดจรัสในศูนย์กลางกายแห่งตน อีกนัยหนึ่งคือ ต่างปรารถนาชิดใกล้
พระอริยมาตาจงฮว่า พระผู้ทรงรับพระภาระเก็บจิตวิญญาณอันเจิดจรัสของผู้
บำเพ็ญดีทุกคน เรียกว่าเก็บงานสมบรูณ์ผล ช่วงสุดท้ายในการปรกโปรด
ครั้งนี้

จิวเหลียนเซ็งเจี้ยวกู่ยี่ซังเจิง : ทุกชีวิตจิตญาณต่างปรารถนาจะปฏิบัติ
บำเพ็ญในศาสนาอันอาจบรรลุมรรคผลแห่งอริยะ กลับไปยังยานระดับสูง
ประทับบนบัลลังก์บัวแก้วระดับได้

เทียนฮวาเหลาหมู่ฉุยอวี่เซี่ยน : ทุกชีวิตจิตญาณและสาธุชนจะมีโอกาส
สนิทชิดใกล้อุบลสวรรค์บัลลังก์บัวด้วย "พระอนุตตรธรรมเจ้า พระแม่องค์

ธรรม" โปรดหย่อนสายบุญบริสุทธิ์สูงส่งเป็น มงคลตั้งหยกตั้งทองลงมานำพา พุทธบุตรตั้งเดิมอันเป็น กุศลพันธุ์

โซวเอวี่ยนเสียนฮว่าไ้กู่ตง : เพื่อการเก็บงานสมบรูณ์ผล นำพาชีวิตจิต ญาณพุทธบุตร สาธุชนกลับคืนเปื่องบน พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดต่อไป การนี้จะปรากฏพุทธานุภาพให้ประจักษ์จริงในโลกมนุษย์ ณ ดินแดนประเทศ เก่าก่อนโบราณ (ประเทศจีน) เพื่อการเก็บงานสมบรูณ์ผล ชีวิตจิตญาณที่ ตกต่ำเสียหาย จะได้รับการฟื้นฟูชุบ ณ จุดญาณทวารผู้ผ่านการจุดเบิก จากพระวิสุทธิอาจารย์แล้ว จะผันเปลี่ยนจิตใจและบำเพ็ญให้บรรลุได้ในที่สุด

หนั้นเปยเหลียงจีเหลียนจงชวี : ธรรมเนียมปฏิบัติที่แตกต่างห่างไกลกัน ดังฝ่าย ไต้ฝ่ายเหนือสองชั่ว เช่น พระธรรมอาจารย์ฮ่วยเหิง (เว่ยหล่าง) ที่บำเพ็ญ แนวทาง "นิรรูป" จัปพลัน แต่ศิษย์ผู้พี่คือ พระอาจารย์ "เสินชิว" บำเพ็ญ แนวทาง "รูรูป" ค่อยปลงรูป หรือการปฏิบัติบำเพ็ญในแนวทางอื่น ๆ แต่ละ ศาสนาลัทธิในกาย ในธรรมกาลยุคขาวสุดท้ายนี้ ทุกแนวทางปฏิบัติบำเพ็ญ จะประสานกันคืนกลับต้นสายตระกูลเดิม

ฮุ่นเอวี่ยนกู่เซอไ้จ้งอัย : ตั้งแต่บรรพกาลมา รูปแบบของมนุษย์ที่องค์ ธรรมมารดาซึ่งเป็นพระเจ้าสร้างได้กำหนดไว้ตั้งแต่ก่อนหน้านั้นคือ จุดสถิตพุทธ จิตธรรมญาณของกายสังขาร อยู่ที่ศูนย์กลางกาย (ศีระะ)

เหลาหมู่เจียงเซียงทงเทียนเซียว : ศูนย์กลางกายที่ศีระะจุดนี้ องค์ธรรม มารดาพระเจ้าสร้างได้โปรดประทานให้เป็นประตูทางผ่านให้ชีวิตจิตญาณ กลับคืนไปยังฟ้า กลับสู่สุญญตา หรือ วิมุติภาวะแต่เดิมทีของตน

อู่อิงชันเจียนตุ้ยเหอถง : หลังจากพระวิสุทธิอาจารย์เบิกจุดญาณทวารตรง ศูนย์กลางกาย อันเป็นประตูทางผ่านไปยังฟ้าซึ่งอยู่ใกล้กับเบื้องหน้าภูเขาไว้ รูปเงานั้นแล้ว การกลับคืนเปื่องบนไปของผู้ได้รับการถ่ายทอดวิธีธรรมแล้ว ยังจะต้องแสดง "ลัญจกร" ตราประทับของพระพุทธรูป เพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ สูงส่งของจิตใจที่ไม่ผิดเพี้ยนเอนเอียง ไม่แบ่งเขา แบ่งเรา ซึ่งเป็น สภาวะธรรมอันสมานฉันท์ในจิตของตนอีกด้วย

อิงเอ้อเหยาเสี่ยงกุยเจียชวี : พุทธบุตรผู้มีจิตบริสุทธิ์โปร่งใส ดังทารกน้อย หากคิดที่จะกลับคืนสู่บ้านเดิม (บรรลุนิพพาน)

จื่อเหียนตั้งไหลหมี่เล่อจิง : พึงประกอบทองจำคมกั๊วเมตเตยยะ อันได้มาแต่เดิมที่ไว้ให้ดี คัมภีร์เมตเตยยะอันได้มาแต่เดิมที่จึงแฝงปริศนาไว้ หมายถึงดวงธรรมญาณอันบริสุทธิ์ โปร่งใส อันเป็นสัจธรรมภาวะ แผลไฟศาลจนประมาณขอบเขตมิได้ อีกทั้งเมื่อรวมศูนย์ไว้จะ "สงบหาย" จนเหมือนไม่มีสิ่งเล็กละเอียดใด ๆ แทรกอยู่ภายในได้เลย "ประกอบทองจำ" คือรำลึกกำหนดรู้สภาวะธรรมความเป็นอยู่ของธรรมญาณตน นั่นคือ บำเพ็ญจิตทุกขณะเวลาให้ตรงต่อความหมายของคำว่า พระคัมภีร์เมตเตยยะ อันได้มาแต่เดิมที่

ย่งชินจื่อเหียนฝอไหลจิว : หากประกอบทองจำกำหนดรู้ในความเป็นอยู่ของธรรมญาณอันบริสุทธิ์โปร่งใสด้วยจิตใจละเอียดประณีตลึกซึ้งสุขุมดีแล้ว เมื่อนั้นพระพุทธรูปจะมาโปรด เมื่อพุทธภาวะแห่งตน "มุ่งหมาย" "ใกล้เคียง" "ตรงต่อ" หรือ "เข้าสู่" กระแสธรรมของพระพุทธรูปพระโพธิสัตว์พระองค์ใดในหมื่นโลกธาตุได้ พุทธภาวะแห่งตนก็บังเกิดพุทธานุภาพเป็นที่พึงแห่งตนได้

ตัวตัวจินเหลียนชวีเซาเซิง : ที่สุดบัวทองทุก ๆ ดอก คือผู้บำเพ็ญจริงทุกคนในธรรมกาลยุคขาว จะสามารถล่วงพ้นจากวัฏสงสาร

ซีเต๋อซีไหลไปหยังจื่อ : เพราะเราได้เข้าใจ ได้รู้จักดวงธรรมญาณในตนแต่เดิมที่ที่มาจากฟากฟ้าตะวันตกอันเป็นดินแดน พุทธเกษตร อีกทั้งยังได้เข้าใจได้รู้ว่าเราก็คือพุทธบุตร แห่งพระอนุตตรธรรมมารดา เราก็คือผู้บำเพ็ญในธรรมกาลยุคขาวสุดท้ายนี้

เซียงเอ้อเตียนเถี่ยฮว่าเจิงจิน : พุทธบุตรที่มาจากฟากฟ้า มาจากพุทธเกษตรอันเป็น บ้านต้นกำเนิดก่อนเกิดกายเมื่อได้รับวิถีธรรมก็จะสะดุดใจได้ จุกคิด บังเกิดจิตสำนึก เมื่อพระวิสุทธิอาจารย์ได้โปรดจรรณวลงบนจุดสถิตจิตญาณ ซึ่งแม้จิตดวงนั้นในบัดนี้จะพอกพูนด้วยโลกียวิสัยมาหลายชาติจนแข็งกระด้างตั้งหลักหนาก็อาจแปรเปลี่ยนเป็นทอง เป็นดวงจิตขาวบริสุทธิ์ดังเดิมได้

เหมยยื้อจื้อชินฉือเนี่ยน : ต่อจากนั้น ประกอบกับตนเองมุ่งใจหมายมั่น
ประสงค์ต้องจำกำหนดรู้สัจธรรมในพระคัมภีร์สัจจคาถาเมตเตยยะ ประสงค์
ต้องจำกำหนดรู้สัจธรรมในพุทธภาวะของดวงจิตชีวิตธรรมญาณตน

ชันใจปานันปุไหลชิน : เมื่อกำหนดรู้อยู่เสมอ ภัยจากโลก โจรธ หลง ในตน
และภัยอันตรายจากน้ำ ไฟ ลมภายนอกจะไม่อาจให้ร้าย ความทุกข์จากการ
เกิด แก่ เจ็บ ตาย จาก พราก อยากรใคร่ ผิดหวัง คั่งแค้นและขันธ์ห้าจะไม่
อาจให้ทุกข์อีกทั้งวินาศภัยจากน้ำท่วม ไฟไหม้ หอกดาบ มีดพร้า ศาสดรา
ภัย สงครามย่ำยี แห้งแล้งอดอยาก จมน้ำตาย ไร่นาเสียหาย พืชผลล้มเหลว
ความวิบัติเหล่านี้ก็จะไม่ก่อทุกข์ให้

เหยาเสี่ยงเงินฝอลินหลี่ไป : หากคิดจะบรรลุปุทธะ จงหมั่นน้อมกราบ
พุทธะผู้ไปดีแล้วจากการบำเพ็ญเพียรของพระองค์เอง และเจริญรอยตาม
แบบอย่างของพระองค์ให้จงได้ หากคิดจะบรรลุปุทธะจงหมั่นน้อมกราบ
พุทธะภาวะแห่งตน ซึ่งตนจะรู้ดีกว่าใครอื่นว่าตนนั้นสูงส่งดั่งงามสมควรได้รับ
การกราบไหว้จากตนเองและผู้อื่นเพียงไร

ฉิงฉือชงหมิงจื้อฮุยชิน : หากหมั่นประสงค์รักษาพุทธภาวะอันบริสุทธิ์
โปรงใส ในตนไว้เสมอ หูตาจะสว่างแจ่มชัดกว้างไกลปัญญาญาณอันล้ำเลิศ
จะเกิดแก่จิต หมั่นประสงค์ต้องจำคัมภีร์สัจจคาถาเมตเตยยะไว้เสมอ พุทธานุ
ภาพในพระคัมภีร์จะช่วยให้หูตาสว่างแจ่มชัด กว้างไกล ปัญญาญาณอันล้ำ
เลิศจะเกิดตามมา

ชิวทิงเสียเหยินหูชั่วฮว่า : จงหยุด อย่าได้เชื่อฟังคำยุแหย่ ยกยอ หยาม
หยาบ หรือคำชักนำ อันเป็นมิจฉาวาจาจากมิจฉาบุคคล "ภายนอก" ทั่วไป
จงหยุด อย่าได้ฟังคำยุแหย่ ยกยอ หยามหยาบ หรือคำชักนำจากมิจ
ชาบุคคล "ภายใน" คือกายของตนเอง ที่พูดจาเหลวไหลไม่ตรงต่อหลักสัจธรรม
ความเป็นจริง

เหลาชนอ้อหม่าเนี่ยนอู่เซิง : จงล้ามือความคิดจิตกระเจิงไว้ เหมือน
คล้องคอม้าพยศให้สงบหยุดนิ่งลงได้ จงมุ่งหมายต้องจำกำหนดรู้อยู่ที่องค์

ธรรมมารดา พุทธบุตรจากองค์ธรรมมารดา คือ ธรรมญาณตน จงคล้อยใจพุทธบุตรไว้ มิให้ความคิดเกิดดับ เกิดดับ....สับสนเรื่อยไป

เหลาหมู่เจียงเขียเจินเทียนโจ้ว : องค์ธรรมมารดาปรกโปรดประทานสัจจากาจากฟ้า นั่นคือ "ดวงธรรมญาณ" ไว้ในรูปกายสังขาร ดวงธรรมญาณ หรือสัจจากาจากฟ้าจึงมีความศักดิ์สิทธิ์พร้อมแล้วอยู่ในตัว

ย่งชินฉือเหียนโฮยวเสินทง : พึงตั้งใจประคองท่องจำสำนึกรู้ในสัจจากาจากฟ้า คือดวงธรรมญาณของตนไว้เรื่อยไป จนกว่าจะเข้าถึงความศักดิ์สิทธิ์ เกิดปัญญาระลึกรอบรู้ได้

หมั่นเทียนซิงโต้วโตวเซียซือ : บัดนี้เทพสถิตประจำดวงดาวทุกหมู่เหล่า ต่างมุ่งลงมาสู่โลก บ้างเกิดกาย บ้างแฝงกายเพื่อเสริมส่งธรรมปฏิบัติในยุคสุดท้ายนี้

อู่ฟ่งเลี่ยเซียนเซียเทียนกง : เซียนทุกระดับจากทิศตะวันออก ตะวันตกทิศเหนือ ทิศใต้และศูนย์กลาง ต่างลงมาจากปราสาททิพย์วิมานในชั้นฟ้า

เก้อฟ่งเจิงหวงไหลตุ้ยเฮ่า : พระกาฬประจำเมืองแต่ละด้านต่างรีบเร่งทำการตรวจสอบเลขที่บัญชีรายชื่อของผู้อยู่อาศัยในเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองดูแลของท่านว่า ใครได้รับการถอนชื่อเพื่อ ถวายขึ้นไปในบัญชีอริยะ (รับธรรมะ) พ้นจากหน้าที่ปกครองของท่านแล้วบ้าง

เป่าซือหลิงถงฉาเตอชิง : การนี้ยังมีทิพยกุมารสื่อสารอีกมากมายร่วมทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีรายชื่อให้ตรงกับบุคคลนั้น ๆ อย่างแน่ชัดเพื่อ ถวายรายงานต่อ...

ซันกวนต้าตี้ฉือเปยจู้ : ...มหาราชเจ้าทั้งสามพระองค์ที่ทรงโปรดทำหน้าที่จารึกรายชื่อที่ถวายขึ้นไปในบัญชีอริยะเบื้องบน

เช่อจู้ยัซันเฉาจีวจั้งเซิง : เป็นบุญวาระสุดท้ายที่เบื้องบนทรงโปรดจุดช่วยมวลชีวิตจิตญาณ เทพเทวา มนุษย์ ฝี่ ที่ได้รับการจุดช่วยทั้งสามโลกในครั้งนี้จะได้รับการอภัยโทษผ่อนผันเป็นการเฉพาะจากองค์ธรรมมารดา

จีวซู่เทียนจุนไหลจีวซือ : เมื่อพระเมตเตยยะ จะเจริญมหาปณิธานมาปรกโปรด เพื่อปลดปล่อยความทุกข์ให้ชาวโลกในครั้งนี้

ชินเตียนเหวินปู้เจียตี้เสิน : พระองค์ทรงคัดเลือกกำหนดหมายด้วย
พระองค์เอง ให้พระอริยะพระโพธิสัตว์ฝ่ายบุญฤทธิ์ซึ่งเข้าถึงจิตของสาธุชน
ตั้งดวงตะวันจันทราสว่างฟ้าทั่วหล้า ทั่วสากล คือพระพุทธรู้จักและพระ
โพธิสัตว์จันทรปัญญา ให้ทรงทำหน้าที่วิสุทธิอาจารย์ เบิกจุดสติจิตพุทธะ
ให้แก่ผู้ขอรับวิถิธรรม

ปาตัจฉินกังไหลฮู่ฝ่า : พระองค์ทรงคัดเลือกกำหนดหมายวัชรเทพผู้ยิ่งใหญ่
เกรียงไกรอีกแปดฝ่าย อีกทั้งท้าวจตุรมาโลกลบาลทั้งสี่ อันประกอบด้วย พระ
วัชรอัสนี พระวัชรวายุ พระวัชรพยัคฆา และพระวัชรนาครา พร้อมกันมา
พิทักษ์ธรรม

ชื่อเว่ยผู่ชาจี้จั้งเซิง : อีกทั้งยังมีมหาโพธิสัตว์ทั้งสี่คือ พระโพธิสัตว์กวนอิม
พระโพธิสัตว์จันทรปัญญา พระโพธิสัตว์มัญชุศรี พระโพธิสัตว์สมันตภัทร
ทรงคำชูงานถ่ายทอดเบิกธรรม ทรงจุดช่วยคุ้มครองรักษาเหล่าเวไนยฯ

จิ้นหลิงชันชีลิวเอวี่ยนเจียง : เมื่ออาราธนาหรือสวดท่องพระคัมภีร์สัจ
คาถาเมตเตยยะ พระองค์จะนำพาจอมทัพฟ้า และเทวาอารักษ์น้อยใหญ่ อีกทั้ง
สามสิบหกพระองค์ลงมายังโลกมนุษย์อย่างเร่งรีบประชิดตัว

ฮู่ไปหลิงกวนจิ้นสุยกิน : อีกทั้งนำพาทิพยมนตรีอีกห้าร้อยพระองค์ตามติด
ประชิดมา เพื่อทรงร่วมคุ้มครองรักษาสาธุชนและสวดส่งความเป็นไปใน
สามโลก

ผู่หมีเล่อเจิงต้าเต้า : ทุกพระองค์ทรงร่วมทำหน้าที่ประคองรองรับการ
อุบัติมาของพระเมตเตยยะเพื่อบรรลุมหาอริยมรรคเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระองค์ต่อไป อีกนัยหนึ่งคือ ประคองรองรับเมตเตยยะองค์น้อย ๆ คือ พุทธ
บุตรผู้ปฏิบัติบำเพ็ญในธรรมกาลยุคชาวนี้ให้ได้บรรลุธรรมในกายภาคหน้า
เป่าอิวเซียงเอ้อเต้ออันหนิง : คุ้มครองพุทธบุตรจากบ้านเดิมคือ ผู้ปฏิบัติ
บำเพ็ญทั้งหลาย ให้ได้รับความสงบสุข เพื่อจะได้ตั้งหน้าตั้งตาเจริญธรรมกัน
ให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

เป่ยฟ้งเจินฮู่เหวยเจียงไชว : งานคุ้มครองป้องกันนี้มี "เป่ยฟ้งเจินฮู่" เทพ
เจ้าผู้ทรงฤทธิ์แห่งทิศอุดร เป็นนายทัพนำกอง

ชิงเหลียนหงฝ่าเสี้ยนเสินทง : "เป่ย์ฟิงเจินอู่" ผู้ทรงฤทธิ์ พระองค์มีพระ
พักตร์สีเขียว พระเกศาสีแดง มีอุทยานภาพยิ่งใหญ่มาก ผู้บำเพ็ญในธรรมกาลยุค
สุดท้ายนี้ก็จะเช่นกันท่านอุปมาให้เป็นเช่นทหารกล้า สำแดงอุทยานภาพฝ่าฟัน
อุปสรรค ในการจุดช่วยผู้คน ใช้ปัญญาฟาดฟันกิเลสมารในจิตตนให้แพ้พ่าย
มลายสูญจืดเดียวกับพระองค์ "เป่ย์ฟิงเจินอู่" ผู้ทรงฤทธิ์

เจอนี้เจ้าจี้เจอยื่อเอวี้ : ความห้าวหาญของพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ยิ่งใหญ่มากถึง
ขนาดคว่ำเอาธงดำมาบดบังตะวันเดือนได้

โถวตั้งเซินหลัวซีเป่าชิง : บุญญาธิการในพระองค์ส่องแสงสว่างกระจ่างฟ้า
ดั่งมีดวงดาวรัตนะทั้งเจ็ดประดับไว้รายรอบพระเศียรเป็นอุปมาให้ผู้บำเพ็ญ
เสริมสร้างบารมีเปล่งรัศมีธรรมกำจัดภัยมืดเพื่อตนและเพื่อทุกชีวิต

เวยเจินเป่ย์ฟิงเหว่ยโซวโส่ว : อิทธิฤทธิ์ความน่าเกรงขามของพระองค์
สะท้อนเลื่อนลั่นไปทั่วทิศอุดร พระองค์เป็นใหญ่ เป็นผู้นำทางทิศอุดร

ซู่จิงจูเอ้อกว่าเจียปิง : พระองค์เร่งรัดขอให้หมู่มารร้ายแหวนเกราะพลรบ
หยุดการก่อการร้ายผู้ปฏิบัติบำเพ็ญดีในวิถีนุตตรธรรม ซึ่งอาจบรรลุมรรค
ผลได้ในภายหน้า หยุดก่อการร้าย ผู้ที่ตั้งใจสวดท่องคัมภีร์สัจจาภาตเมต
เตยยะนี้

ดาจีวเอวี่ยนเหยินเซียงเอ้อหนวี่ : พระองค์ยังทรงเป็นสื่อทอดสะพานบุญ
จุดช่วยคนเดิมที่มาจากเบื้องบน คือสาธุชนหญิงชายผู้ที่ได้รับวิถีธรรมที่
ปฏิบัติบำเพ็ญจริง

หั่วกวงลั่วตี้ฮว่าเหว่ยเจิน : แม้แสงไฟเพลิงจะตกลงมาสู่พื้นแผ่นดินก็มีให้
เป็นอันตรายแก่สาธุชน คนดีผู้ที่ได้รับวิถีธรรม แต่ให้กลับกลายเป็นถ้ำ
ธูลีดิน

ซือไห่หลงอวี่งไห่ลั่วเต้า : พญานาคทั้งสี่คาบสมุทรใหญ่ก็ให้มาร่วมช่วย
เสริมสร้างงานถ่ายทอดวิถีธรรมให้มาร่วมช่วยคุ้มครองป้องกันภัยแก่ผู้ได้รับ
วิถีธรรมและสาธุชนคนดี

แก้เจ็ยเสียงอวิ้นชวีเถิงคอง : เพื่อให้ผู้ปฏิบัติบำเพ็ญเจริญธรรมเรื่อยไปได้
อย่างราบรื่น ดุจได้ประทับนั่งอยู่เหนือเมฆมงคล เพื่อทะยานตนให้พ้นโลกีย์
สูงส่งขึ้นไปบนสุญญตานากาศ

สือฟังเทียนปิงฮู่ผอเจ็ย : เทวอารักษ์ทั้งสิบทิศก็ให้มาร่วมคุ้มครองพุทธ
บาทพระเมตเตยยะ ให้บรรลุมหาปนิธานในอันที่จะตระเตรียมกุศลพันธุ์ไว้ใน
พุทธกาลหน้าต่อไป

เป่าอิ้วหมี่เล่อชวีเจ็งกง : ปกป้องรักษาพระเมตเตยยะเพื่อให้ได้บรรลุผลใน
มหาปนิธานที่จะแปรเปลี่ยนโลกวุ่นวายให้กลายเป็น วิสุทธิแดนดินอันใสสด
ดงามดังดอกบัวบานอีกทั้งปกป้องรักษาเมตเตยยะองค์น้อย ๆ คือผู้บำเพ็ญ
ในธรรมกาลยุคขาวนี้ให้ได้สำเร็จมรรคผล

หงหยังเหลี้ยวเต้ากุกยเจ็ยชวี : เมื่อยุคกาลของธรรมกาลยุคแดงล่วงเลยไปผู้
บำเพ็ญในธรรมกาลยุคแดงต่างก็บรรลุธรรมกลับคืนบ้านเดิมเบื่องบนไปแล้ว
จ้วนเต้าชั้นหยังหมี่เล่อจุน : บัดนี้ย่างเข้าสู่ธรรมกาลยุคที่สาม พระศรีอารย
เมตไตรยจะปกครองธรรมกาลต่อไปหนึ่งหมื่นแปดร้อยปี

ฮู่ฮังซื่อลิ่งจีเซี่ยเซ็ง : ธรรมกาลยุคสุดท้ายนี้ พระอนุดตรธรรมเจ้า พระแม่
องค์ธรรมจึงโปรดบัญชาประกาศิตให้พระพุทธรูป พระโพธิสัตว์ เทพพรหม
องค์อินทร์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พร้อมกันสนองธรรมโองการรับหน้าที่จุดช่วยเหล่า
พุทธบุตรที่จุติฝากเกิดกายไว้ในโลกต่ำ

โซผุหนันเอี้ยนกุกยเจ็งจง : ให้ทุกพระองค์ร่วมกันทำหน้าที่ตามหาพุทธ
บุตรที่หลงเวียนว่ายอยู่ในโลกมนุษย์ เก็บรวบรวมมาไว้กำราบด้วยพุทธานุ
ภาพ ให้คืนกลับสู่ต้นตระกูล คือ กลับสู่อนุดตรพระแม่องค์ธรรมเป็นหนึ่งใน
เดียวกันทุกชาติภาษา ทุกศาสนา ทุกคน

ไหลอวังเจ้าเซี่ยเจินเอี้ยนโจ้ว : การจุติเกิดกายในโลกคือ "มา" ถึงกาลเก็บ
งานสมบูรณ์ผลบัตินี้คือ "กลับ" พุทธบุตรจะต้องกลับคืนบ้านเดิมเบื่องบนใน
ครั้งนี้ด้วยดวงธรรมญาณอันบริสุทธิ์ โปร่งใส พระอนุดตร พระแม่องค์ธรรม
ได้โปรดประทานสังขคาถาทั้งเทียวมา (เกิดกาย) และเทียวกลับ (หลุดพ้น)

ฉวนเซี่ยตั้งไหลตำจั้งจิง : พระอนุตตรพระแม่องค์ธรรมได้โปรดประทาน พุทธจิตธรรมญาณอันได้มีมาจากเบื้องบนแต่เดิมที พุทธจิตธรรมญาณอันได้ มีมาจากเบื้องบนแต่เดิมทีนั้น เปรียบได้ดั่งมหาธรรมปิฎกที่สมบูรณ์พร้อม ด้วยแก่นแท้แห่ง ธรรมสาระ

อิงเอ้อซ่าหนวีจ้งฉือเนียน : หากมั่นประคองท่องจำ "คัมภีร์สัจจคาถาเมต เตยยะ" อยู่เสมอ หากมั่นประคองท่องจำรำลึกในความเป็นพุทธจิตธรรม ญาณอันบริสุทธิ์ โปร่งใส ตั้งทาร์กน้อย กำหนดจิตไม่สอດສ່ຍไปจากฐาน เดิม ตั้งกุลสตรีที่อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน สรรวมระวังตนอยู่เสมอ

เสียเส้นปู้กันไหลจิ้นเซิน : เทพอัปมงคล สิ่งเลวร้ายภายนอก และมีฉาทีจิ ในตน จะไม่กล้าสำแดงความชั่วร้าย ไม่กล้ากล้ากรายเข้าใกล้ตัว

ฉือเนียนอีเปี่ยนเสินทงตำ : ประคองท่องจำรำลึกคัมภีร์สัจจคาถาเมตเตย ยะหนึ่งรอบ ประคองท่องจำรำลึกในความเป็นพุทธจิตธรรมญาณอันบริสุทธิ์ โปร่งใส ไว้ได้รอบหนึ่ง ปัญญาญาณในตนจะศักดิ์สิทธิ์ยิ่งใหญ่

ฉือเนียนเหลียงเปี่ยนเต้อเซาเซิง : ประคองท่องจำรำลึกคัมภีร์สัจจคาถา เมตเตยยะด้วยจิตบริสุทธิ์ โปร่งใส สองรอบ จิตจะสงบนิ่งไม่สอດສ່ຍວຸ່ນວາຍ จิตจะไม่เกิดตายไปตามความคิดดำริ หรืออารมณ์ เท่ากับจิตล่วงพ้นการ เวียนเกิดเวียนตาย

ฉือเนียนซันเปี่ยนเสินกຸ່ຍູ່ຟ້າ : ประคองท่องจำรำลึกสามรอบ พุทธานุภาพ ของ คัมภีร์สัจจคาถาเมตเตยยะ จะปรกแผ่คุ้มครองรักษาจนเทพเทวาผีसाง ต่างเกรงกลัว ประคองท่องจำรำลึกสามรอบด้วยจิตมั่นคงเที่ยงตรงมีพลัง เทพเทวาผีसाงต่างเกรงกลัวในผู้นั้น

อวังเหลียงเสียหม่อฮว่าเหวยเจิน : เมื่อพุทธจิตธรรมญาณในตนสำแดง คุณศักดิ์สิทธิ์ยิ่งใหญ่ ขณะสวดท่องคัมภีร์สัจจคาถาเมตเตยยะพุทธานุภาพ จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ อีกทั้งพุทธานุภาพในตนจะปกป้องภัยจากผีป่าผี น้ำทุกแห่งหน มารอัปมงคลทั้งหลายเข้าใกล้มาเมื่อไรพุทธานุภาพก็จะดล บันดาลให้กลับกลายเป็นผงฐลีดิน

ชีวฉ้อเจี้ยนเน่ยสวินลู่จิ้ง : ท่ามกลางภัยพิบัติทุกข์เข็ญ จงบำเพ็ญจิตมั่นคงไว้
มิให้ไหวหวั่น ขณะเดียวกันคือกำหนดหา แนวทางที่จิตญาณจะผ่านพ้น
อุปสรรคทั้งปวง

เหียนฉีเจินเอี้ยนกุยฝอลิ่ง : เมื่อกำหนดแนวทางของจิตได้แล้วท่องสัจ
คาถากำหนดจิตเดิมแท้ไว้ที่จุดญาณทวาร โน้มนำจิตเดิมแท้ให้เข้าถึง
พุทธคุณแห่งพระนาม พระพุทธะที่สวดท่องนั้น

หนันอู่เทียนเอวี่ยนไท่เป่าอาหมีถั่วฝอ : สวดท่องพระคัมภีร์สัจจคาถาพระ
เมตเตยยะจบลงแล้ว ให้ตั้งจิตระลึกถึงพระนามของพระพุทธองค์ซึ่งจะอุบัติ
มากอบกู้กุศลพันธุ์ในกาลต่อไปคือ "พระเมตเตยยะ พระศรีอารยเมตไตรย
เทียนเอวี่ยนไท่เป่าอาหมีถั่วฝอ" พระองค์ทรงเป็นอมิตาพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง
ซึ่งพิทักษ์ธรรมจักรวาลเบื้องต้นตั้งแต่ปฐมกาลแห่งฟ้าเบื้องบน !!

บทสวดมนต์ ช่งไปกวงอิม

(สรรเสริญกิตติคุณพระโพธิสัตว์เจ้าแม่กวงอิม)

ม้อเอี้ยซาฝ่อออ

กวงอิมฝ่อสักไตฉื่อปุย

จ้อชั่วจิบปั้งกำโหล่วจ้วย

เท้าเจี้ยเต็งจูงอยู่ไหล่ฮุก

อู้หนึ่งเหนียมตีกกวงอิมจิว

เจียวเหนียมกวงซื่ออิม

จี้เต็กลิมตังกวงซื่ออิม

ฉิมเซียกัวไคว่กวงซื่ออิม

หกด่อฮั้งตังคองลีหึ่ง

หกด่อเอี้ยงกั๊กจิกไคว่

หยิกยิกสี่ชีไหล่กัวไคว่

จ้อกิมกัชีวไปกวงอิม

ไตฉื่อปุยกัวไคว่หลัง

ฝ่อสักหม่อฮอสัก

น้ามอออหนีถ่อฮุก

จี้ซิมกุกเหม่งลี

กัวโต่วจงเซ็งบ่อจิงตี้

อ้าวชั่วจิบกัเอี้ยงลิวกั

เข้าตังเสียเหนียมออหนีท้อ

ฮวยแคฮวยจ้อแปะโหน่ยตี้

หม่อเหนียมกวงซื่ออิม

แปะโหน่ยตี้ตังกวงซื่ออิม

แปะโซยบ่วงเอ็กกวงซื่ออิม

หกด่อกัฮั้วหลังหลี่ซิม

หกด่ออิมฮู้โต่วจงเซ็ง

สี่ชีกัวไคว่ปุกหลี่ซิง

หย่วยหวงกวงอิมกัไห่ลลิม

น้ามอเหล่งก้ากวงซื่ออิม

น้ามอออหนีถ่อฮุก

น้ามอออหนีถ่อฮุก

บทสวดมนต์ กวณิมสูกโจ้วเป่าอ่องเกง

(ขอประทานบารมีให้ทรงคุ้มครองดวงชะตา)

เจี๋ยว้วยตุ้ยฮวยสี่ชั่วแต่
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
หยีงว้วยตุ้ยฮวยสี่โบวตัว
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
ซางว้วยตุ้ยฮวยสี่จีเกง
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
สี่งว้วยตุ้ยฮวยสี่จุยเชียง
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
โหวงว้วยตุ้ยฮวยสี่อั้งโหย
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
ลักว้วยตุ้ยฮวยสี่ผู้ท้อ
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
ฉิกงว้วยตุ้ยฮวยสี่เสยะลัว
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง
ห้มมออหนีถ่อหุก
โปยงว้วยตุ้ยฮวยสี่จื่อลั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมไหล่เป่าอ่อง

เอี่ยวซิวกวณิมเก้าหวมแก
ไหล่เป่าจื่อซุงฮกหลกแซ
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมจ้อจู้ชั่ว
ไหล่เป่าห้นมหนึ่งซิงเฟ่งอั้ง
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมเหี้ยเทียงเท้ง
ไหล่เป่าหวมยั้งแกหมีงเฮง
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมซุกโพวแก
ไหล่เป่าหวมยั้งบ่อหัวเอียง
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมซุกปอโต่ย
ไหล่เป่าจื่อซุงหกลิ้วเซียง
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
กวณิมเป่าหั้นบ่วงสือบ้อ
ไหล่เป่าจื่อซุงฮกลิ้วตอ
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมซุกโพวจิว
ไหล่เป่าจื่อซุงหัวสือฮิว
กวณิมสูกโจ้วเป่าเฟ่งอั้ง
เอี่ยวซิวกวณิมกั้งหวมกั้ง
ไหล่เป่าจื่อซุงซิงบ่อหลั้ง

ห่มมอออกนี้ถ่อหูก	กวงอิมฮุกโจ้วเป่าเผ่งอ้ง
เก้งว้ายตุ้ยฮวยสี่เซาะไล่	เอี่ยวชีวกวงอิมเหี้ยเทียงไท่
เอี่ยวชีวกวงอิมไหล่เป่าอู่ง	ไหล่เป่าจื่อซุงบ่อหัวใจ
ห่มมอออกนี้ถ่อหูก	กวงอิมฮุกโจ้วเป่าเผ่งอ้ง
จับว้ายตุ้ยฮวยสี่ห่อทั้ง	เอี่ยวชีวกวงอิมก๊วโค้วหลัง
เอี่ยวชีวกวงอิมไหล่เป่าอู่ง	ไหล่เป่าจื่อซุงซิงคิงซง
ห่มมอออกนี้ถ่อหูก	กวงอิมฮุกโจ้วเป่าเผ่งอ้ง
จักอิกงว้ายตุ้ยฮวยสี่ก๊วยกี	กวงอิมเล่งเป่าชีกั้ง
เอี่ยวชีวกวงอิมไหล่เป่าอู่ง	ไหล่เป่าจื่อซุงทุกไต้หลัง
ห่มมอออกนี้ถ่อหูก	กวงอิมฮุกโจ้วเป่าเผ่งอ้ง
จับหยี้ว้ายตุ้ยฮวยสี่เองท้อ	กวงอิมเป่าหึ่งแปะแปบื้อ
เอี่ยวชีวกวงอิมไหล่เป่าอู่ง	ไหล่เป่าจื่อซุงซงโต้วเจี่ยวซง
ห่มมอออกนี้ถ่อหูก	กวงอิมฮุกโจ้วเป่าเผ่งอ้ง
จับหยี้ไก่อ้วยเป่าอู่งเกง	เป่าตีกเผ่งอ้งฮกไหล่เจง
กวงอิมผ่อสักต่อฮั่งตวง	ชีวจิบักโก้วไหล่ส่งเกง
ห่มมอออกนี้ถ่อหูก	กวงอิมฮุกโจ้วเป่าเผ่งอ้ง
ส่งตีกชียั้งเทียมฮกสัว	เทียมตีกฮกสัวเป่าเผ่งอ้ง
เจงโก้วซาเซียฮั่งฮั่งเม้ง	ชียั้งฮั่งหลังใจส่งเกง
ห่มมอกวงชีอิมผ่อสัก	กวงอิมผ่อสักเป่าเผ่งอ้ง
ผ่อสักหยิกยิกเหี้ยหวมกั้ง	กวงเกียงสี่กั้งเสียงอ๊กหึ่ง
เกี้ยเสียงจื่อหึ่งใจหลังเสี่ยว	จักอ๊กจื่อจั้งหกหลังดั่ง
ห่มมอกวงชีอิมผ่อสักหม่อฮ้อสัก	หยิกยิกส่งเกงเป่าเผ่งอ้ง
สี่ชีส่งเกงเทียมฮกสัว	ใจเทียมฮกสัวเป่าเผ่งอ้ง

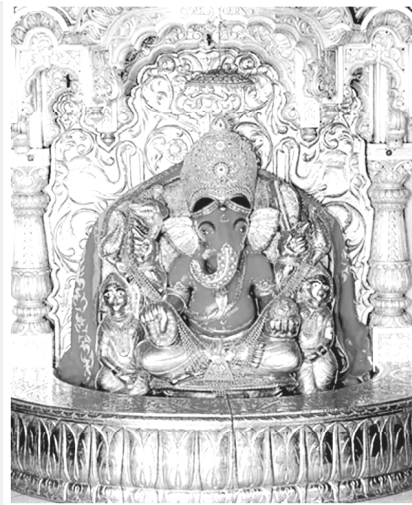
(เชิญถ่ายสำเนาแจกเป็นวิทยาทาน : ห้ามคัดลอกเพื่อการค้า)

"สยามคณาศ" เว็บไซต์ให้ข้อมูล ความรู้ ตาตา รูปภาพ และงานศิลปะ
ของพระพิฆเนศและองค์เทพฮินดูมากที่สุด

รูปพระพิฆเนศสุริยราช
ออกแบบโดย siamganesh.com

"สิทธิรณายก" องค์พระพิฆเนศที่มีชื่อเสียงที่สุดของอินเดีย
เป็นองค์ประธานของเทวรูปพระพิฆเนศทุกองค์ในโลก

ขออำนาจแห่งพระพิฆเนศวร
โปรดคลบนาคให้ทันทั้งหลาย
ผ่านประสบแต่ความสำเร็จในทุกๆ การค้าขาย

คลิกเพื่อชมภาพบูชาสวยงาม

www.SiamGanesh.com

สยามคณาศ ดอทคอม

เว็บไซต์ข้อมูลความรู้เรื่ององค์เทพ

ไหว้เทพทั่วประเทศไทย!!!

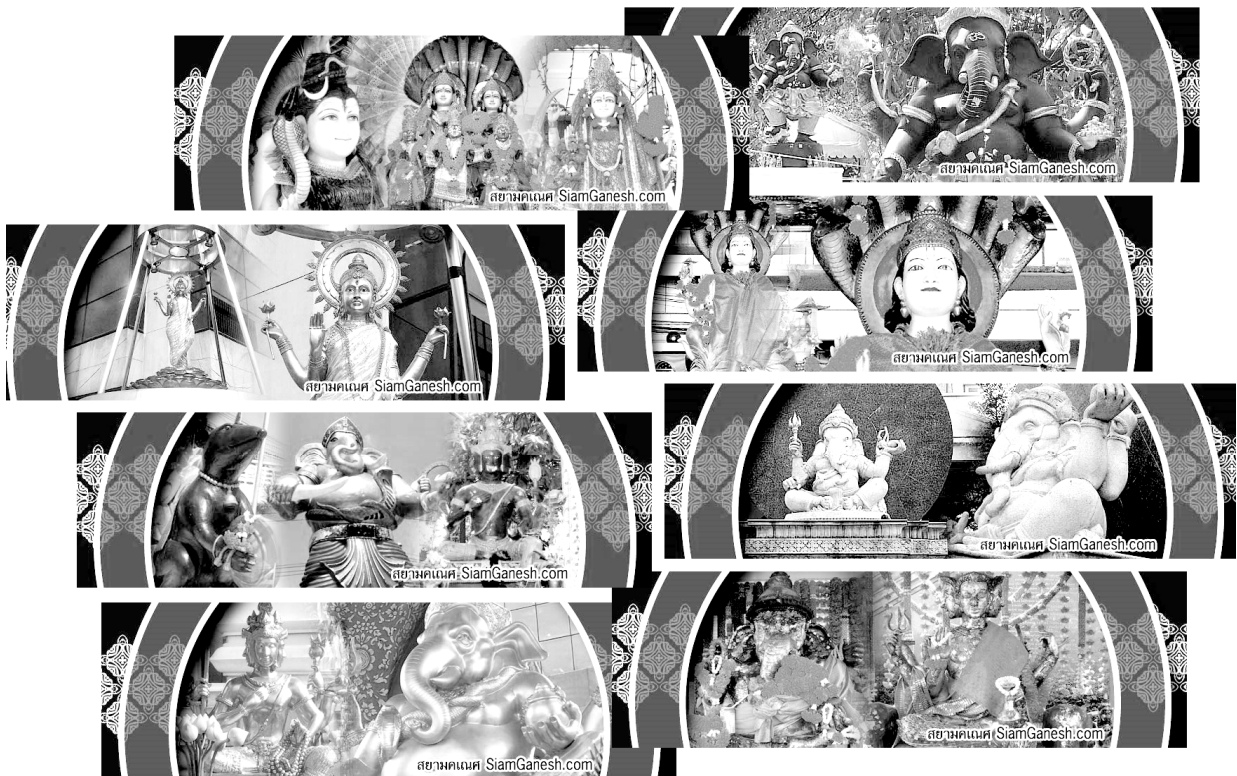
ตระเวนสักการะองค์เทพทั่วทั้ง 76 จังหวัด

ข้อมูลเทวาลัย ศาล วัด หน่วยงานต่างๆ

ที่ประดิษฐานเทวรูปองค์เทพ

ให้ผู้ศรัทธาได้กราบสักการะขอพร

ในโครงการ “พັນเทวาลัย ถ้านศรัทธา”

ร่วมส่งภาพเทวาลัยใกล้บ้าน

มาร่วมเผยแพร่ในเว็บไซต์สยามคณศ

เพื่อเป็นวิทยาทาน ชีทางบุญให้กับผู้อื่น แล้วรับของที่ระลึกฟรีทันที

www.Siamganesh.com